

Arrest

nr. 93 816 van 17 december 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 29 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. LENTZ, die loco advocaat E. VINOIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 23 juni 2011, verklaart er zich op 24 juni 2011 vluchteling.

1.2. Op 26 april 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 27 april 2012 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u op 19 januari 1980 geboren in Alkheweles, Diyala. U bent een sjiïet van Arabische origine. U heeft in verschillende sectoren gewerkt, zoals bij een autobedrijf en in de landbouw.

In 2005 heeft u een baan bemachtigd bij het ministerie van transport. U werkte in het busstation van el Khalis. Omwille van bedreigingen, geadresseerd aan het personeel, heeft u in 2006 het werk neergelegd. De bedreigingen zijn hierop dan ook gestopt.

In 2007 werd in uw dorp de zgn. 'Isnaad' opgericht. Dit is de sjiïetische tegenhanger van Sahwa, een gewapende burgergroepering. Het werd opgericht door uw stamgenoot Saleh Hadi Hassan el Khalidi, Jaffar sadiq el Khadfashi, Samir Greich el Ambagi en Khadir Yas el Beyati. U was sinds de oprichting lid van Isnaad. Deze smolt in 2007 samen met het politieapparaat, waardoor u politieagent werd net zoals u twee broers en uw schoonbroer.

In mei 2008 leerde u S. H. K. kennen, een meisje van de el Khafachi stam. Ze passeerde regelmatig de controlepost waar u gestationeerd was. Na enkele vluchtige glimlachjes kreeg u haar telefoonnummer waarop jullie regelmatig belden en elkaar beter leerden kennen. Drie maanden na jullie ontmoeting ging u voor de eerste keer stiekem bij haar thuis langs. Begin 2009 stuurde u een eerste maal een huwelijksdelegatie van stammenleiders naar de ouders van het meisje. Uw verzoek werd afgewezen onder het mom dat het meisje reeds uitgehuwelijkt was aan haar neef, een actief lid bij Jeish el Mehdi. Na de afwijzing van het verzoek werd het meisje angstig voor haar ouders. U zond in 2009 nogmaals een delegatie om haar hand te vragen en een derde keer begin 2010. Op 22 december 2010 zou u het meisje ontmaagd hebben. U had afgesproken in de achtertuin onder de appelsienbomen. Om half één 's nachts heeft de broer van uw vriendin jullie betrapt. Hij heeft zijn zus bij de haren getrokken en u bent over de muur gesprongen. U bent bij uw schoonbroer in de wijk El Zahra ondergedoken en de dag erop bent u naar Bagdad vertrokken, meer bepaald naar de wijk Jamila. Op 25 december 2010 werd het meisje vermoord door haar ouders. De familie van het meisje zou nu uw bloed willen vergieten om die schande te zuiveren. U bent één maand in Jamila ondergedoken en vervolgens een drietal maanden in Kerbala. Op 25 mei 2011 zou uw huis beschoten zijn. Daags daarop heeft uw familie officieel afstand van u genomen.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een identiteitskaart, een badge van het ministerie van binnenlandse zaken, een badge van het ministerie van transport, en een badge van de politie. Verder legt u een kopie neer van uw nationaliteitsbewijs, een verklaring van uw stam en een woonstkaart op naam van uw vader.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het CGVS dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en dit omwille van de hierna volgende redenen.

Vooreerst kunnen er vraagtekens geplaatst worden wat betreft de relatie die u zou hebben gehad met het meisje S. H. K. el K.. U zou haar hebben leren kennen aan de controlepost waar u uw werkzaamheden als politieagent vervulde (CGVS p.11). U gaf aan dat jullie koste wat het kost jullie relatie geheim moesten houden, anders zou het meisje vermoord worden door haar conservatieve familie (CGVS p.14). Het is dan ook zeer merkwaardig dat jullie elkaar wekelijks ontmoeten bij de heiligdommen van imam Walli Adin El Khadem (CGVS p.12). Gevraagd of deze heiligdommen druk bezochte plaatsen zijn, antwoordde u dat het gebruikelijk was dat verliefde mensen hun partners daar ontmoeten (CGVS p.12). Dat jullie op een dergelijke openbare plaats afspraken, mag verbazen, temeer u aangaf dat het meisje vermoord zou worden wanneer haar familie op de hoogte zou zijn van jullie ontmoetingen (CGVS p.14). U verklaarde bovendien dat Alkheweles een dorp is waar iedereen elkaar kent (CGVS p.11). De kans dat jullie tijdens één van de ontmoetingen betrapt zouden worden, was dan ook ontzettend groot. Geconfronteerd met deze bedenking paste u uw verklaring aan en stelde u dat u stiekem bij haar thuis afsprak (CGVS p.12). U ging ook niet meer wekelijks naar de tuinen maar één keer in drie weken (CGVS p.12). Het feit dat u uw verklaringen hieromtrent aanpast, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Het beeld dat u schetst over het meisje is eveneens erg contrasterend met de handelingen die u haar toeschrijft. Ze zou uit een extreem conservatieve familie afkomstig zijn. Haar ooms en vader zouden allemaal banden hebben met het Mehdi-leger, gelinkt aan de Sadr-partij (CGVS p.11). U vertelde verder nog dat wanneer de vader en broer niet akkoord gaan met het huwelijk de vrouw nooit een huwelijk mag afsluiten. Ze heeft geen recht om haar partner zelf te kiezen (CGVS p.12). In Irak leefde u temidden van een stammencultuur. Het is dan ook gebruikelijk dat meisjes vermoord worden als ze er geheime relaties of seksuele praktijken op nahielden en betrappt werden, zo stelt u (CGVS p.14). Het meisje wist zelf zeker dat ze vermoord zou worden als ze geslachtsgemeenschap had met u (CGVS p.14). Het is dan ook ongeloofwaardig, gezien de context die u schetst, dat het meisje u bij haar thuis zou uitnodigen en u zou vragen haar te ontmoagden (CGVS p.14). De ontmoetingen gebeurden bovendien allemaal op haar initiatief, zo stelt u, wat erg opmerkelijk is gezien de achtergrond die u van haar schetste (CGVS p.13).

U verklaart dat ze dacht dat haar ouders akkoord zouden gaan met het huwelijk (CGVS p.11). Uw huwelijksaanzoek werd echter tot drie maal toe afgewezen (CGVS p.12). Bovendien zou ze al angstig geweest zijn nadat uw eerste huwelijksaanzoek afgewezen werd (CGVS p.14). Het meisje zou uit angst zelfs enkele keren van telefoonnummer veranderd zijn (CGVS p.11). Ook u werd benaderd door de familie van het meisje. De familie wou namelijk dat u haar met rust zou laten (CGVS p.17). Het is bijgevolg duidelijk dat de familie van het meisje geen huwelijk tussen jullie beiden zou accepteren. Met dit in het achterhoofd, namelijk de afwijzing van uw aanzoeken, de afkomst van het meisje uit een zeer conservatieve familie en de stammencultuur en regels die het dagdagelijkse leven reguleren in Alkheweles, is het hoogst onwaarschijnlijk dat het meisje u zou vragen haar te ontmoagden teneinde toch te kunnen huwen.

Volgens u was het meisje bereid om tot het uiterste te gaan en heeft u haar daarom ontmoagd (CGVS p.14). De liefde tussen jullie zou zo sterk geweest zijn dat jullie zich niet konden beheersen (CGVS p.14). Ook dit is ongeloofwaardig gezien u, nadat jullie betrappt waren, niets ondernomen heeft opdat het leven van het meisje gespaard zou blijven (CGVS p.16).

U heeft evenmin geprobeerd haar te contacteren nadat jullie betrappt waren. Integendeel, u heeft dadelijk uw sim-kaart weggegooid zodat men u niet zou kunnen opsporen (CGVS p.17). Evenmin heeft u de politie ingeschakeld, ook al wist u wat het meisje boven het hoofd hing (CGVS p.18). Ook dit mag verbazen aangezien de liefde tussen jullie toch zo sterk was en u bovendien zelf politieagent was (CGVS p.18). Dat u niet eens geprobeerd heeft om vanuit uw functie als politieman iets te ondernemen dat het lot van het meisje zou kunnen veranderen, is zeer opmerkelijk. Uit uw verklaringen valt af te leiden dat erewraak in Irak verboden is en de daders strafrechtelijk kunnen vervolgd worden (CGVS p.16). U, een persoon die instaat voor de controle op de naleving van de wet, zat in een geprivilegieerde positie om wel het één en ander te ondernemen en het leven van de vrouw te redden. U heeft echter nagelaten dit te doen, wat verwondering opwekt en twijfels oproept bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Bovenstaande argumentatie toont aan dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten veranderen deze appreciatie niet. De identiteitskaart, het nationaliteitsbewijs en een woonstkaart op naam van uw vader bevestigen samen met uw verklaringen dat u uit Alkheweles afkomstig bent. De badge van het ministerie van binnenlandse zaken, een badge van het ministerie van transport en een badge van de politie ondersteunen uw verklaringen wat betreft uw tewerkstelling. De afstandsverklaring van uw stam is een kopie waar de authenticiteit niet van nagegaan kan worden.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit de provincie Diyala in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Diyala te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Diyala wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in Diyala merkelijk verbeterd is. Verder wordt duidelijk vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Het geweld dat specifiek gericht wordt tegen bepaalde beroepsgroepen is nog vrij frequent. Regelmatig worden nog grootschalige zelfmoordaanslagen gepleegd en worden bomauto's ingezet tegen overheidsgebouwen. Deze aanslagen zijn net zoals in de andere Centraal-Iraakse provincies doelgericht en viseren zowel gebouwen waar veiligheidsdiensten zijn gehuisvest, als politiediensten, als het leger, maar ook bijvoorbeeld de gebouwen van de provinciale overheid. Naast overheidsgebouwen worden sporadisch sjiitische doelwitten geviseerd. De groepen die het vaakst slachtoffer worden van geweld in Diyala zijn leden van de Iraakse veiligheidsdiensten, en meer specifiek de leden van politiediensten, van diverse niveaus. In mindere mate worden ook leden van het Iraakse leger, de Sahwa en overheidsfunctionarissen geviseerd. Onder de hogere profielen zijn de slachtoffers vooral leiders van het Iraakse leger, van de Awakening Councils, leiders van lokale en provinciale overheden en in Diyala af en toe hooggeplaatste Koerden. Geweld dat specifiek gericht is tegen gewone burgers of geweld waarbij het doel niet duidelijk is komt slechts af en toe voor in Diyala.

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden o.a. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. In Diyala is sinds het vertrek van de Amerikanen echter geen sprake van een uitzonderlijke opflakking van het geweld. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Diyala subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Diyala nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in Diyala dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Diyala aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2,c) van de vreemdelingenwet.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in Diyala, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Diyala actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Diyala aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op een manifeste appreciatiefout, een schending van de motiveringsplicht voortvloeiend uit de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikelen 48/3, 48/4 en 57/7bis van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de artikelen 197, 198, 199 en 203 van het *Handbook on*

Procedures and Criteria for Determining Refugee Status en van artikel 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het CGVS.

Verzoeker is het niet eens met de beoordeling van de veiligheidssituatie in Diyala, Centraal Irak en behoudt zich het recht voor om tot de zitting deze analyse nog tegen te spreken door middel van actuele informatie. Indien men het Cedoca-rapport samenneemt met het profiel van verzoeker, een Sjiitische politieman, kan men ervan uitgaan dat verzoeker een doelwit is van geweld.

Verzoeker geeft aan dat volledig kan aangenomen worden dat zijn relatie met S. zodanig passioneel was, dat ze niet telkens rationeel nadachten. Het meisje was bovendien nog jong. Ook in Irak kunnen de kinderen zich soms tegen hun ouders verzetten en hoe meer de ouders extreme ideeën verdedigen, hoe harder de kinderen er tegen willen ingaan. De zaken gebeurden op de manier waarop ze verteld werden door verzoeker en er worden nergens tegenstrijdigheden aangestipt, enkel subjectieve ongeloofwaardigheden. Het feit dat verzoeker zijn verloofde niet probeerde te redden nadat ze betrappt werden, moet niet te streng worden beoordeeld. Er verliepen immers maar drie dagen tussen de dag dat de schoonbroer hen betrapte en de dood van het meisje. Dit betekent dat in die korte periode, verzoeker zelf onder schok was en geen tijd gehad heeft om een plan uit te werken. De eerste reactie was volkomen egoïstisch, hij wou eerst en vooral zijn leven redden.

2.2. Verzoeker voert de schending van een reeks wetsbepalingen aan zonder uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing deze bepalingen schendt. Uit lezing van het verzoekschrift kan worden besloten dat verzoeker in wezen de hervorming van de bestreden beslissing vraagt, hij in hoofdorde als vluchteling wenst erkend te worden dan wel hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend.

2.3. De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeerde dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, noch voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker wiens asielrelaas gebaseerd is op de problemen die hij zou ondervonden hebben ten gevolge van zijn relatie met S. maakt deze verhouding immers niet aannemelijk. Zo verklaarde verzoeker dat het koppel de relatie te allen prijze geheim moest houden, anders zou het meisje vermoord worden door haar conservatieve familie. Het is bijgevolg niet aannemelijk dat verzoeker en het meisje elkaar wekelijks ontmoetten op druk bezochte openbare plaatsen *in casu* de heiligdommen van imam Walli Adin El Khadem. Uit het gehoorverslag blijkt vervolgens dat, toen verzoeker bij het Commissariaat-generaal geconfronteerd werd met het feit dat de kans groot was dat zij bij één van deze ontmoetingen op druk bezochte openbare plaatsen betrappt zouden worden, hij zijn verklaringen aanpaste en stelde dat hij stiekem bij haar thuis afsprak en niet meer wekelijks maar slechts één keer in de drie weken. Het wijzigen van het relaas in functie van een confrontatie met het onwaarschijnlijk karakter van bepaalde verklaringen doet dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Bovendien is verzoekers aangepaste verklaring moeilijk in overeenstemming te brengen met de ideologische achtergrond van de familie van S.. Zij komt immers uit een extreem conservatieve familie. Haar ooms en vader zouden allemaal banden hebben met het Mehdi-leger, gelinkt aan de Sadr-partij. Bovendien werd het huwelijksaanzoek van verzoeker tot drie maal toe afgewezen. Deze vaststellingen in samenhang met het gegeven dat verzoeker verklaarde te leven in een stammencultuur waar het gebruikelijk is dat meisjes vermoord worden als ze er geheime relaties of seksuele praktijken op nahielden en betrappt werden, maakt dan ook dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen dat S. hem bij haar thuis uitnodigde en verzoeker zou vragen haar te ontmaagden. Er kan dienvolgens geen geloof worden gehecht aan verzoekers relatie met S. en bijgevolg evenmin aan de voorgehouden problemen die er uit voortvloeien.

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in geval van een terugkeer naar Irak aantoonde.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas kan verzoeker zich ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De hoedanigheid van politieman op zich, waardoor verzoeker volgens zijn verklaringen zou behoren tot een risicogroep, is onvoldoende om aanspraak te maken op de subsidiaire beschermingsstatus. Nog daargelaten dat zijn asielrelaas niet geloofwaardig is

heeft verzoeker nooit eerder verklaard dat hij omwille van zijn functie in de negatieve aandacht zou hebben gestaan van bepaalde gewapende groeperingen waardoor hij een reëel risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet zou hebben kunnen lopen.

Voor wat betreft de toepassing van artikel 48/4, §2, c) blijkt uit de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal vooreerst niet betwist dat er nog steeds sprake is van veiligheidsincidenten in verzoekers regio van herkomst. Doch uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA (Subject Related Briefing, *"Irak, de actuele veiligheidssituatie in Irak – Diyala/Salahaddin"* van 5 januari 2012 toegevoegd aan het administratief dossier met update toegevoegd aan de verweernota) blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in Diyala merkkelijk verbeterd is. Actueel is er in Diyala geen situatie van 'open combat'. De aanslagen zijn net zoals in andere Centraal-Iraakse provincies doelgericht en viseren specifieke overheidsgebouwen, sjiitische doelwitten of bepaalde groepen. In mindere mate worden ook leden van het Iraakse leger, de Sahwa en overheidsfunctionarissen gevisieerd. Onder de hogere profielen zijn de slachtoffers vooral leiders van het Iraakse leger, van de Awakening Councils, leiders van lokale en provinciale overheden en in Diyala af en toe hooggeplaatste Koerden. Geweld dat specifiek gericht is tegen gewone burgers of geweld waarbij het doel niet duidelijk is komt slechts af en toe voor in Diyala.

Met recht kon de commissaris-generaal voor de vluchtelingen op grond van deze analyse dan ook besluiten dat er actueel in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Diyala geen sprake meer is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid in Diyala een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. De aan de verweernota toegevoegde update aangaande de meeste recente stand van zaken inzake de veiligheidssituatie in onder meer Centraal Irak geeft een chronologische overzicht van de voornaamste recente incidenten in onder meer Diyala, Centraal Irak waaruit blijkt dat de vaststellingen en conclusies van de Subject Related Briefing inzake de actuele veiligheidssituatie in deze provincie van 28 maart 2012, die reeds aan het administratief dossier van verzoekende partij werd toegevoegd, nog steeds gehandhaafd blijven. Verzoeker citeert uit een aantal Nederlandse ambtsberichten van december 2011 die gedateerd zijn en bovendien niet specifiek betrekking hebben op de provincie Diyala.

Verzoeker legt ten slotte ter terechtzitting een arrest neer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dit arrest wijzigt niets aan hetgeen voorafgaat. Iedere beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet immers plaatsvinden op individuele basis (artikel 4, derde lid van de Richtlijn 2004/83/EG); het is bovendien vaststaande rechtspraak dat arresten geen precedentswaarde hebben.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER